

го мѣста св: Писаніе называва челоуѣкъ атъ нѣмо-
шенъ, слѣпъ, заблужденъ, погибнаахъ, мъртъвъ, и та-
къвзи, кой то безъ благодать та на шкровеніе то не мо-
же нишо доврѣ да направи, и има потреба ш дхѣ-
вното пакыбитіе. По това безъ сомнѣніе слѣдѣва, защо
челоуѣкъ самъ съ свои те силы не може да принесѣ бѣ-
гѣ веспорочно почтеніе. И какъ трѣбва да мыслимъ
за еуаггелско то бѣгопочтеніе, това ще видимъ по-
слѣ. И ш гдѣ има своѣ то начало това поврежденіе
ще са ѡбави, гдѣ то ще говоримъ за еуамвола вѣрѣи.
За поврежденіе то наше естество говоримъ простран-
но, понеже негобото разсужденіе показва намъ пѣтъ
атъ камъ еуаггелска та благодать.

(б) Дави възможно было челоуѣкъ да са ѡви
прѣвъ предъ страшно то сѣдѣнище бѣжіе, трѣбва да
нѣма ни най малкі-атъ пороки. Но кой челоуѣкъ бы
дѣрзнаахъ да рече това за себе си; всѣкѣи на всѣки
часъ согрѣшава, дѣломъ или слѣбомъ, или съ
мысль: никой не ѣ былъ толико свѣтъ, кой то да
бы никогда не согрѣшилъ. Всѣ до єдинъ покланѣтса
на тойзи вавѣлонскій ідола: това подтвърдава крѣ-
пѣ св: Писаніе глагола: “Ище речемъ, ѡкъ грѣ-
ха не имамы себѣ прѣщаемъ. „ (а посл: Іоан: а. 8.)
И “ прѣведникъ седмѣжды на дѣнь падаеть. „ И “ бы-
хомъ ѡкъ нечисти всѣ мы, ѡкоже пѣръ (рѣвище)
нечистыа (жены) всѣ прѣвда наша. „ (Исаіа жд. 6.) И
“ не ѡправдѣтса предъ тобою (бѣгомъ) всѣкъ живый „
(Псал: рѣмб. 2.)